

سفر اروپایی برای خروج از رکود ایران یا ایتالیا؟!

جوان درباره نتیجه سفرهای اروپایی رئیس‌جمهور نوشت: هنوز وضعیت اقتصادی ایتالیا بعد از بحران قبل به حالت مناسب نرسیده و همین چند وقت پیش بود که دولت ایتالیا در جریان اجرای عملیات نجات چهار بانک محلی این کشور تخصیص پول و اعتباری معادل ۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون یورو در نظر گرفت. مقامات وزارت دارایی و اقتصاد ایتالیا اجرای این عملیات نجات بانک‌ها از ورشکستگی را برای حفظ منافع بیش از یک میلیون مشتری و حدود ۲۰۰ هزار شرکت و از بین نرفتن ۷ هزار پست در این نهادهای ضروری و اجتناب‌ناپذیر خوانده بودند اما این تمام ماجرای اقتصاد ایتالیا نیست زیرا بدهی‌های دولت ایتالیا هم‌اکنون بیش از ۱۳۲ درصد تولید ناخالص داخلی کشورشان است و به شدت نیازمند ایجاد تحرک در اقتصاد خود هستند؛ اقتصادی که شاکله اصلی آن مبتنی بر بنگاه‌های خرد (میکرو) است و تقریباً ۸۶ درصد ایتالیایی‌ها در این بنگاه‌ها فعال هستند و سیستم اقتصادی آن نیز با فساد به شدت آشناست. با این حال رئیس‌جمهور کشورمان در اول اسفند سفر خود به اروپا پس از ۱۶ سال به این کشور رفت و با آنها قراردادهایی معادل ۱۸ میلیارد دلار بست. آن هم در زیر پای مجسمه اسب مارکوس آنتونیوس!

هیبت همراه رئیس‌جمهوری متأسفانه حتی موفق نشدند با مسئولان بانک‌های ورشکسته‌شده ایتالیایی دیدار کنند ولی قراردادهایی امضا شد که دسترسی آسان ایتالیایی‌ها به مواد خام و نفت و پتروشیمی تضمین می‌شود. همچنین سرمایه‌گذاری در صنایع فولاد و کشتی‌سازی نیز از مهم‌ترین مواردی است که ظاهراً در این قراردادهای آن تأکید شده و به این ترتیب منفعت‌ها به سوی ایتالیایی‌ها شیب پیدا کرده است. همچنین این گونه به نظر می‌رسد که با یک قرارداد نفتی و در اختیار قراردادن دو پالایشگاه ایتالیایی، قرار است نفت ما در قالب قیمتی نامعلوم و سهم مشارکت نامعلوم در آنجا پالایش و مانند سنگاه‌های معدنی فراوری شده دوباره با قیمت بالا به ایران فروخته شود…

البته در این میان برخی بر این باورند که این نوع تعامل با اروپا و سفرهای انجام شده بیشتر از جنبه‌های اقتصادی، ارتباطات و تعاملات سیاسی برای دولت‌مردان مهم است، بنابراین آنها خیلی به دنبال معامله برد – برد اقتصادی نیستند و موفقیت در این حوزه را نیز یک گام به جلو می‌دانند، اما قضاوت درباره این گام به جلو در درازمدت همین معنی را خواهد داشت؟

سود بانکی واقعی، بیش از ۴۰ درصد

اعتماد
اعتماد از ناکامی بانک مرکزی در کاهش نرخ سود بانکی گزارش داد: آخرین تعیین دستسئوری نرخ سود به اردیبهشت امسال بازی می‌گردد که نرخ سپرده‌ها دو درصد کاهش به ۲۰ و نرخ سود تسهیلات میبادایی به ۲۱ درصد رسید. در همان جلسه اعضای شورای پول و اعتبار عنوان کردند هر سه ماه با بازبینی شرایط اقتصاد احتمال کاهش بیشتر نرخ سود نیز وجود خواهد داشت. اما با گذشت فاصله اندکی از تعیین دستوری نرخ سود مسئولان به نتایج وخیم این کاهش دستوری نرخ‌ها پی بردند و به همین دلیل ماه‌ها گذشت و جلسهای برای تعیین نرخ جدید تشکیل نشد. تا دیروز اگرچه شکست سیاست تعیین نرخ دستوری از طفره رفتن مسئولان پولی از تعیین نرخ جدید، مشخص بود اما کمیجانی قائم مقام بانک مرکزی روز گذشته رسماً سیاست نرخ دستوری را شکست داده نامید. او تأکید کرد: امروز سیاست نرخ دستوری را شکست مواجه شده و امیدواریم با اصلاح سیاست‌ها، نرخ‌ها در مسیر صحیح قرار گرفته و متناسب با نرخ تورم کاهش یابند.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

نبود زیرساخت لازم برای هواپیماهای جدید آرمات

این روزنامه حامی دولت هم نوشت: سازمان هواپیمایی به مسائلی مانند آموزش و خدمات فرودگاهی و استفاده از این هواپیماها توجهی نکرده و حتی پارکینگ برای این هواپیماها آماده نشده است… کشور باید به دنبال خرید بوئینگ باشد، زیرا ساختار آموزشی خلبانان ایرانی و حتی خدمات فرودگاهی و تجهیزات فرودگاه‌ها به کلی بر اساس الگوهای غربی است. اما موضوعی که ازخريد هواپیماهای جدید مهم‌تراست، این است که به دلیل سوء مدیریت‌ها زیرساخت‌ها و شرایط لازم برای ورود هواپیماهای جدید فراهم نشده و حتی فضای کافی را برای نگهداری هواپیماها در کشور نداریم. اگر همین امروز آمریکا اعلام کند ۵۰۰ فروند بوئینگ را مجانی به شما می‌دهیم، متأسفانه نه فضا و نه زیر ساخت و نه خدمات فرودگاهی لازم برای آنها نیست داریم… با یک تفکر مدیریتی و سنتی متعلق به ۴۰ سال پیش که تغییرات جبهشی و بزرگ را نمی‌تواند بپذیرد، قابل اداره نیست. با این نوع تفکر و روش مدیریتی در بهترین حالت روزمرگی فعلی ادامه خواهد داشت و سازمان همچنان متغفلانه اداره خواهد شد که در دوران پس‌تحریم این رویه برای کشور، سازمان، یک فاجعه است. سازمان در این شرایط حساس به مدیریتی متخصص با فکری دارای استراتژی توسعه‌گرا، شجاعانه، مقتدر و معتقد به اتاق فکر از بدنه کارشناسان سازمان به عنوان اهرم مدیریتی نیاز دارد تا بتواند با کام‌های بلند درزمان کوتاه، هواپیمایی را به اندازه کشورهای همسایه رشد دهد. اگر به این صورت نباشد فرصت پساتحریم را از دست خواهیم داد و این مسئله به مردم و منافع ملی ما زیان می‌رساند. در حال حاضر به دلیل نبود مدیریت مسئولانه هوانوردی در اکثر بخش‌های صنعت هوانوردی، مشکلات زیادی وجود دارد. باید مدیری در اختیار داشته باشیم که توان رقابت با کشورهای قطر، امارات و ترکیه که تبدیل به هاب منطقه شده‌اند داشته باشد.

سرویس اقتصادی–

با گذشت بیش از دو هفته از اجرای برجام و علیرغم آنکه دولت ایران در اقدامی پیش‌دستانه تمامی تعهدات خود را با سرعتی عجیب انجام داد، اما همچنان عمل به وعده‌های طرف غربی همچون راه‌اندازی سسونیت، آزاد شدن پول‌های بلوکه شده و پرداخت طلب‌های کشورمان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

۲۶ دی ماه امسال سرانجام مرحله اجرایی توافق هسته‌ای موسوم به برجام و زمان عمل به وعده‌ها فرا رسید. دولت روحانی در اقدامی عجولانه و بعضاً بدون در نظر گرفتن دستورات بالادستی، اقدام به اجرای تعهدات خود در رابطه با محدودیت‌های هسته‌ای را انجام داده است. در ادامه و بنابر تصمیمات مطرح شده و به این ترتیب نیز به وعده‌های خود در مواردی از جمله گشایش مجدد سامانه مبادلات بین‌المللی بانکی، آزادسازی پول‌های بلوکه شده و پرداخت بدهی‌های شرکت‌های غربی به کشورمان اقدام می‌کرد، اما تاکنون پس از گذشت بیش از دو هفته از زمان ورود به دوران «سابرجام» از عمل به تعهدات غربی‌ها به‌ویژه آمریکایی‌ها خبری نیست.

در همین رابطه رئیس‌جمهور در روز اجرای برجام (یکشنبه ۲۶ دی)، ضمن مانسور روی برداشته

سود بانکی واقعی، بیش از ۴۰ درصد

اعتماد

یک جهادگر فعال گفت: اردوهای جهادی نباید فقط به تابستان و اردوهای ختم‌شده بلکه باید در طول سال برگزار شود.
محمد پارسافر، مسئول کار گروه فنی و مهندسی بسیج دانشجویی استان تهران درباره نقش این کارگروه در اجرای کرد طرح‌های جهادی عمرانی گفت: دو روش در دستور کار گروه جهادی ما قرار دارد. یکی اینکه خودمان با شناسایی مناطق محروم و نیازهای آنها طرح‌هایی را تهیه می‌کنیم و به‌ویژه اردوهای تهرمی بود که آن فضا حداکثر تا یکشنبه هفته آینده (فردا) در همین رابطه رئیس‌جمهور در روز اجرای برجام (یکشنبه ۲۶ دی)، ضمن مانسور روی برداشته

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

شدن تحریم‌های اقتصادی، صریحاً از گشایش هزار LC (خطوط اعتبار اسنادی) در آن روز خبر داد. بانک مرکزی هم ۱۲ بانک داخلی را نام برد که دوباره به سسونیت (یا جامعه ارتباطات مالی بین بانکی جهانی) وصل شده‌اند. در ادامه ظریف، وزیر خارجه هم با حضور در تلویزیون تأکید کرد: منتقدان می‌گفتند تحریم سسونیت رفع نخواهد شد ولی دیدیم که شد.

اما این اظهارات مسئولان بویژه رئیس‌جمهور که بسیار دور از ذهن به نظر می‌رسید به سرعت با واکنش و پیگیری رسانه‌ها مواجه شد. در ادامه با انتقادات فعالان و کارشناسان اقتصادی درمورد ناممکن بودن گشایش این حجم از خطوط نقل و انتقال مالی آن هم در روز روز (فصل)، مسئولان دولت پادرمیانی کردند و با تکذیب ضمنی سخنان رئیس‌جمهور، سعی کردند به گونه‌ای این حرف‌ها را توجیه کنند. در یک مورد وزیر صنعت در واکنش به ادعای رئیس‌جمهور مبنی بر گشایش ۱۰۰۰ ال سسی در روز اجرای برجام گفت: ۱۰۰۰ ال سسی «به مرور» بعد از برداشته شدن تحریم‌ها در حال برداشت است. در ادامه سیف، رئیس کل بانک مرکزی هم مدعی شد سسونیت در کشور ما به طور کامل قطع نشده است و فقط شامل بانک‌های تهرمی بود که آن فضا حداکثر تا یکشنبه هفته آینده (فردا) در همین رابطه رئیس‌جمهور در روز اجرای برجام (یکشنبه ۲۶ دی)، ضمن مانسور روی برداشته

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

مطرح شده است که هم اکنون با گذشت بیش از دو هفته از اجرای برجام، کامکان از بازگشایی سسونیت آنچنان که وعده می‌شد خبری نیست. مدیرعامل بانک صنعت، معدن و تجارت درباره این موضوع اظهار داشت: بانک مرکزی درباره برقراری سسونیت نظر خودش را دارد و می‌تواند آن را بگوید ولی آنچه مسلم است اینکه سسونیت هنوز برقرار نشده است. علی افخعی افزود: به نظر من سه هفته دیگر طول می‌کشد تا سسونیت برقرار شود زیرا باید با سازمان سونیت تجدید قرارداد صورت گیرد و این کار زمان‌بر است.

پرویز عقیلی، مدیر عامل بانک خاورمیانه ایران هم هفته گذشته در گفتگو با رویترز اعلام کرد چند هفته به محض اینکه پول‌های ایرانی به سونیت متصل شوند و این روند بسیار کند است و سایر بانکهای ایرانی هم از نظر اتصال به سونیت، وضعیت مشابه بانک خاورمیانه را دارند.

این موضع‌گیری مدیران بانکی در کنار اظهارات آشفتنه دولتی‌ها سرگردمی مردم را نیز در پی داشته است. حیدر برداشته حسینی اقتصاددان و معاون رئیس کل اشراق بانک مرکزی در همین زمینه با تیلیتاسی خواندن سخنان روحانی درباره گشایش ۱۰۰۰ ال سسی نسبت به پول‌های کشور در خارج که بگنزم، زمان پرداخت همین مقادیر اعلام شده نیز مشخص نیست. قانم‌مقام بانک مرکزی که به تازگی از آزاد شدن پول

از معاونت بسیج سازندگی بسیج دانشجویی و نزدیک به ۲ میلیون تومان نیز از بخشدار منطقه دلفان برای احداث این پل دریافت کردیم. مسئول کارگروه فنی و مهندسی بسیج دانشجویی استان تهران خاطرنشان کرد: در ابتدای ورود به روستا استقبال خوبی از گروه جهادی نشد و به‌خورد روستائیان با ما سرد بود. روستائیان فکر می‌کردند ما می‌پوشیم پلی احداث کنیم. این فعال جهادی با اشاره به برآورد ۲۰ میلیون تومانی برای احداث این پل گفت: ۲۰ میلیون تومان از قرارگاه قرب کوثر بخش محرمیت‌زدایی و ۱۰ میلیون تومان

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

از زمان روی کار آمدن دولت جدید تا به امروز نرخ تورم چیزی حدود ۳۰ درصد کاهش یافته است. با این افت شدید تورم بر اساس منطقی که گروه‌های ذی‌نفع غیرمولد مطرح می‌کردند، ما باید به شکل متناسب شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم. ولی ایده کاهش نرخ سود وقتی توسط وزیر اقتصاد مطرح شد، فضا مشتج این کار را به جای رساند که در اندک مدت سودها نه تنها کاهش دو درصدی پیدا نکرد بلکه تا مرز ۴۰ درصد نیز بالا رفت. سیستم بانکی و بانک‌های خصوصی به‌طور خاص، در عین اینکه در ظاهر کاهش نرخ را پذیرفتند؛ اما تمهیدات دیگری اندیشیده‌اند که به عنوان شرط ضمن عقد به تولیدکنندگان تحمیل می‌کنند و این باعث شده که بهای هر واحد وام دریافتی از سوی تولیدکنندگان، طی همین مدت زمان کوتاهی که به شکل صوری گفته می‌شود نرخ بهره کاهش پیدا کرده؛ در مواردی از مرز ۴۰ درصد نیز عبور کند. واقعیت این است تا زمانی که ساختار نهادی به صورت سیستمی اصلاح نشود این قاعده‌گذاری‌ها در سطح اجرا متوقف می‌شود و عملاً این تکالیف محقق نمی‌شود. همان گروه ذی‌نفعان در سال‌های ۹۰ و ۹۱ که اهنگ تورم حرکت رو به رشدی به خود گرفته بود؛ شدیداً دولت وقت را تحت فشار قرار دادند که با رشد شدید تورم باید نرخ بهره نیز افزایش یابد و در آن زمان یعنی سال ۹۱ چیزی حدود ۱۰ درصد به نرخ بهره افزوده شد. امروز هم همان اندیشه بر مدیریت اقتصادی کشور حاکم است.

اقتصادی

دو هفته پس از اجرای توافق هسته‌ای

عمل به وعده‌های اقتصادی پسابرجام در هاله‌ای از ابهام

تعویق بیفتد، جو روانی خوبی را در جامعه در پی نخواهد داشت. دولت مشغول روان سازی است! متأسفانه داستان ابهام در عمل به وعده های پسابرجامی دولت منحصر به برقراری سامانه سوییفت نیست. یکس دیگر از تعهدات غربی ها که مورد بهره برداری زیاد دولت هم قرار گرفت، آزادسازی پول های بلوکه شده کشورمان بود که کشور ها و شرکت‌های غربی به بهانه تحریم های نفتی از پرداخت آن امتناع می کردند. قبل از توافق هسته ای گفته می شد با اجرای برجام ۱۰۰ میلیارد دلار از پول های کشورمان آزاد خواهد شد و دولت هم با مانسور روی این خبر فشار زیادی برای عملی شدن هر چه زودتر توافق وارد می کرد، اما به محض اعلام توافق و برای مدیریت انتظارات افکار عمومی، حجم اعلام شده این پول ها مصدام آب رفت و حتی به ۶ میلیارد دلار هم رسید. در یکی از آخرین برآوردها(که ظاهراً با اظهارات غربی‌ها همخوانی بیشتری دارد، رئیس کل بانک مرکزی با بیان اینکه «حتما پول های بلوکه شده آزاد می‌شود»، گفته بود: کل پول‌های بلوکه شده ۳۲۱۶ میلیارد دلار است که آزاد خواهد شد و بانک مرکزی می‌تواند به راحتی از آن استفاده کند.

از معلوم نبودن مقدار دقیق پول‌های کشور در خارج که بگنزم، زمان پرداخت همین مقادیر اعلام شده نیز مشخص نیست. قانم‌مقام بانک مرکزی که به تازگی از آزاد شدن پول

یک جهادگر فعال:

اردوهای جهادی نباید فقط در تابستان و نوروز باشد

شود. اردوهای جهادی انعکاس بسیار خوبی بین مردم مناطق محروم دارد زیرا باعث دلگرمی آنان و جلب اعتمادشان می‌شود. ابرسانی به روستای آباد، ساخت مسجد در روستای کافظم‌آباد و وی درساره نقش گروه‌های جهادی در ترویج اقتصاد مقاومتی در روستاها، خاطرنشان کرد: گسترش فعالیت‌های اقتصاد مقاومتی نیازمند آموزش روستائیان توسط کارشناسان فعال اقتصاد مقاومتی

پس از ۳ سال هیاهو و جنجال صورت گرفت

موقع گرفته است.به عنوان مثال، خانم ابتکار در شهریور ۹۳ گفت موافق بحث انتقال آب دریای خزر به فلات مرکزی نیستیم.وی همچنین در مرداد ماه اسفند می‌گوید که بازوهای ما زیست با طرح‌های انتقال آب به دلیل آمار زیست محیطی موافق نیست. روزنامه‌اعتماد از رسانه‌های وابسته به دولت روحانی نوشت در مطلبی با تخریب طوف نفی نخواهد داشت. نکتید کوپر پیشکش!

این اظهارات در حالی است که رئیس سازمان محیط زیست طی ۲/۵ سال اخیر مدام بر ضد این طرح می‌گرفت که بسیاری از کارشناسان

محموله‌ها پیدا شود. وی افزود، در بازار آسیا، ژاپن، تایوان و هند همگی خواستار واردات نفت بیشتری از ایران نسبت به مقادیر خریداری شده در طول تحریم‌ها شده‌اند. بازرگان مهم صنعت کشتیرانی می‌گویند، تلاش‌های ایران برای آغاز صادرات نفت به اروپا هنوز به نتیجه نرسیده، زیرا مالکان تانکرها هنوز قادر به تامین پوشش بیمه‌ای لازم برای محموله‌های ایرانی نیستند. در همین حال امارهای منتشر شده در مورد واردات نفت چهار کشور آسیایی از ایران نشان می‌دهد برای سال ۲۰۱۵ بالغ بر یک میلیون و ۲۷ هزار تن نفت در بازار آسیا به ایران وارد کرده بود.

صادرات نفت به آسیا در سال ۲۰۱۵ نسبت به سال قبل از آن ۵۳۲ هزار بشکه در روز رسیده است. چین در سال پیش ۱۶۸ هزار بشکه در روز نفت از ایران وارد کرده بود.

های بلوکه شده در روزهای آتی خبر داده، گفته است: اقدامات روان سازی بانک مرکزی برای آزاد شدن پول های اکبر کمیجانی در پاسخ به این سؤال که چرا پول‌های بلوکه‌شده هنوز آزاد نشده هم گفت: این مورد یک مقدار زمان می‌برد و نمی‌توان با قطعیت اعلام کرد که